

FESTIVAL: Hvert år går jeg rundt og venter. Venter på den rette ide, der kan bære det hele. Nogle gange har jeg allerede et foto, en tegning eller et maleri, der har noget af det rigtige. Andre gange kommer det først bagefter. I år havde jeg flere fotos og et maleri. Men endte med dét her foto. Jeg ville have, at det skulle bære håb og muligheder med sig - og ikke mindst FORVANDLING. Det skulle være et vindue ud til verden. Det synes jeg, at vi har brug for. Vi har brug for at række ud efter verden. De sidste år er vi blevet så centrerede omkring os selv, og det har der også været god grund til, men nu må det være tid til igen at række ud og gribe fat i verden omkring os. Fotoet tog jeg en dag, hvor alting stod stille. Der var ikke en vind der rørte sig. Og ikke en lyd. Det virkede som om alting holdt vejret, for hvad ville der komme? Hvad var det, der ventede? Hvad var det, der var derude i horisonten? Det var en af de dage, hvor drømmene føltes så lette. Så lette, at de drev hen over himlen som skyer. Det er sådan en morgen, jeg drømmer mig tilbage til. En af de dage, hvor alting begynder igen. Det syntes jeg måtte være et passende udgangspunkt for den kommende festival. Den første festivalpodcast offentliggøres allerede om 14 dage, hvorefter der kommer en ny ugentlig indtil festivalen til august.